

Projektant:

SYNTAX ARCHITEKCI

Małgorzata i Piotr Łapeta Sp. J.

NIP 631 22 37 695

REGON 27 65 26 952

44-100 Gliwice, Aleja Korfantego 26/1

tel. fax 601 40 57 27

e-mail syntax_architekci@post.pl

Zamawiający :

Wójt Gminy Świlcza

36-072 Świlcza 168

Przedsięwzięcie:

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NR 2/2010 DLA CZĘŚCI
OBSZARU GMINY ŚWILCZA OBEJMUJĄCY TEREN O POWIERZCHNI OK. 4 HA
POŁOŻONY W PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI MIEJSCOWOŚCI BRATKOWICE.**

Temat opracowania:

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Opracował zespół w składzie:

mgr inż. arch. Piotr Łapeta

SPIS TREŚCI

1. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.	4
2. Przedmiot prognozy.	4
2.1 Podstawa prawna opracowania.	5
2.2 Materiały i metody wykorzystane do wykonywania opracowania.	5
2.3 Przeznaczenie terenu określone w projekcie planu miejscowego.	5
3. Dotychczasowe sposoby zagospodarowania, urządzania oraz użytkowania terenu.	7
3.1 Opis dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenu i jego obecnego przeznaczenia.	7
3.2 Zabytki i pomniki przyrody.	7
4. Stan i zasoby środowiska.	8
4.1 Rzeźba terenu.	8
4.2 Gleby. 8	
4.3 Warunki geologiczne i geotechniczne.	8
4.4 Kopaliny.	9
4.5 Krajobraz.	9
4.6 Istotne cechy klimatu i warunki klimatu lokalnego.	10
4.7 Aktualny stan jakości powietrza.	11
4.8 Hałas. 12	
4.9 Wody podziemne i powierzchniowe.	12
4.10 Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna.	14
4.11 Struktura przyrodnicza obszaru w tym różnorodność biologiczna, rośliny i zwierzęta.	15
4.12 Powiązania przyrodnicze obszaru z jego szerszym otoczeniem.	18
5. Diagnoza stanu i funkcjonowania środowiska.	19
6. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji dokumentu.	19
7. Dotychczasowe zmiany w środowisku.	19
8. Międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe cele ochrony środowiska.	19
9. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi.	20
10. Wytyczne do projektu planu związane z ochroną środowiska.	20
11. Potencjalne zagrożenia środowiska związane z realizacją planu miejscowego.	21
11.1 Zagrożenia dla gleb i powierzchni ziemi.	22
11.2 Zagrożenia dla wód podziemnych i powierzchniowych.	22
11.3 Zagrożenia dla powietrza.	23
11.4 Zagrożenia dla roślin i zwierząt.	23
11.5 Zagrożenia dla krajobrazu.	23
11.6 Zagrożenia dla klimatu.	24
11.7 Hałas. 24	
12. Przewidywane oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.	24
13. Ocena zagrożeń dla środowiska, które mogą powstawać na terenie objętym projektem planu oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji jego ustaleń.	27

<i>13.1 Zanieczyszczenie powietrza.</i>	28
13.1.1 Parkingi i drogi.	28
13.1.2 Działalność produkcyjna i usługowa.	28
13.1.3 Ogrzewanie obiektów.	28
13.1.4 Wnioski.	29
<i>13.2 Wprowadzanie ścieków do wód i ziemi, wytwarzanie odpadów, zanieczyszczenie gleby lub ziemi. ...</i>	29
<i>13.3 Ochrona powierzchni ziemi.</i>	29
<i>13.4 Hałas i wibracje.</i>	30
<i>13.5 Emitowanie pól elektromagnetycznych.</i>	30
<i>13.6 Ryzyko wystąpienia poważnej awarii.</i>	31
<i>13.7 Przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu, zmiany w krajobrazie, przekształcenia środowiska kulturowego i klimatu.</i>	31
<i>13.8 Ocena potencjalnych skutków transgranicznych.</i>	32
14. Ocena skutków realizacji ustaleń planu dla istniejących form ochrony przyrody oraz innych obszarów chronionych.	32
15. Ocena określonych w projekcie planu warunków zagospodarowania terenów, wynikających z potrzeb ochrony środowiska.	33
16. Ocena kierunków rozwoju zagospodarowania przestrzennego i innych ustaleń zawartych w projekcie planu.	33
<i>16.1 Zgodność projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenów z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym.</i>	33
<i>16.2 Proporcje pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania.</i>	33
17. Uwzględnienie wniosków wynikających z dokumentów powiązanych z projektem planu.	33
18. Przewidywane metody analizy realizacji ustaleń planu miejscowego.	34
19. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie planu miejscowego.	34
20. Materiały źródłowe.	35
21. Powiązania projektu przedmiotowego Planu z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.	38
22. Analiza celów środowiskowych wód określonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły istotnych z punktu widzenia projektowanego planu oraz sposobów uwzględnienia tych celów w projekcie planu.	39
23. Identyfikacja jednolitych części wód podziemnych w obszarze objętym planem oraz ocena oddziaływania skutków realizacji ustaleń planu na stan wód podziemnych objętych postanowieniami planu.	40
<i>23.1 Ocena stanu jednolitej części wód podziemnych narażonych na oddziaływanie skutków realizacji zapisów przedmiotowego dokumentu.</i>	40
<i>23.2 Identyfikacja oddziaływań na stan wód narażonych na oddziaływanie skutków realizacji zapisów planu.</i>	42
<i>23.3 Środki minimalizujące i kompensujące negatywne oddziaływanie skutków realizacji zapisów planu na stan wód podziemnych.</i>	43

1. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Przedmiotem prognozy jest oddziaływanie na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 2/2010 dla części obszaru Gminy Świlcza obejmującego teren o powierzchni ok. 4 ha położony w północnej części miejscowości Bratkowice, w granicach oznaczonych na załączniku graficznym do uchwały nr XLVIII/450/2010 Rady Gminy Świlcza z dnia 28 października 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia ww. miejscowego planu.

Plan ten jest niezbędny do realizacji swobody korzystania z własności w zakresie wynikającym z art. 21 i 64 Konstytucji RP i ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Projekt planu miejscowego, będący przedmiotem niniejszej prognozy, określa przeznaczenie i zasady zagospodarowania obszaru objętego opracowaniem polegające na wyznaczeniu obszaru rozwoju produkcji i usług.

W prognozie przeanalizowano określone w projekcie rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne, w zakresie wymaganym ustawą, między innymi pod kątem zachowania zasad zrównoważonego rozwoju i zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi. W celu zapewnienia właściwych warunków ochrony środowiska i ograniczenia lub wyeliminowania negatywnych skutków realizacji określonych w planie zasad zagospodarowania wprowadzono do treści jego ustaleń odpowiednie zapisy. Wyniki przeprowadzonych analiz i ocen przedstawiono w formie opisowej i graficznej. Ustalenia planu zapewniają wystarczającą ochronę środowiska przyrodniczego i zdrowia ludzi. Realizacja ustaleń planu nie spowoduje żadnych skutków negatywnych poza obszarem opracowania oraz poza terenem miasta. Wszystkie istotne propozycje zapisów chroniących środowisko zostały wprowadzone do projektu planu. Ustalenia planu nie ograniczają możliwości wykorzystania kopalin, nie wiążą się ze zniszczeniem obiektów cennych z punktu widzenia ochrony przyrody i wartości kulturowych, a także nie spowodują zablokowania istotnych korzyści ekologicznych.

Zapisy projektu planu uwzględniają niezbędne powiązania z planami i programami nadrzędnymi i równorzędnymi, nie mają wpływu na cele ochrony i spójność sieci obszarów Natura 2000.

2. Przedmiot prognozy.

Przedmiotem prognozy jest określenie skutków oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 2/2010 dla części obszaru Gminy Świlcza obejmującego teren o powierzchni ok. 4 ha położony w północnej części miejscowości Bratkowice, w granicach oznaczonych na załączniku graficznym do uchwały nr XLVIII/450/2010 Rady Gminy Świlcza z dnia 28 października 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia ww. miejscowego planu.

Obszar objęty opracowaniem jest położony w północnej części miejscowości Bratkowice (Zastawie).

Materiałem wyjściowym do sporządzenia prognozy jest projekt planu miejscowego, który zawiera część tekstową i graficzną.

Obszar ten posiada aktualne opracowanie ekofizjograficzne wykonane przez Usługowy Zakład Fizjografii i Geologii Inżynierskiej, mgr Emil Nowak, Rzeszów ul. Rumiankowa 7, w sierpniu 2011 r.

2.1 Podstawa prawna opracowania.

Opracowanie wykonano na podstawie art. 46 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. nr 199 poz. 1227).

Zgodnie z art. 53 wyżej wymienionej ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Rzeszowie w piśmie nr WOOS.411.1.164.2011.AP-6 z dnia 17.10.2011 r. oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Rzeszowie w piśmie nr PSNZ.4612-1-17/2011. z dnia 4.10.2011 r.

2.2 Materiały i metody wykorzystane do wykonywania opracowania.

Opracowanie wykonano w oparciu o analizę materiałów kartograficznych w różnych skalach oraz dostępnych artykułów naukowych, prac monograficznych i studialnych oraz materiałów planistycznych. Szczegółowy wykaz wykorzystanych materiałów znajduje się na końcu opracowania. Przeprowadzono rozpoznanie terenowe obszaru opracowania z oceną stanu środowiska. Podczas badań terenowych zwrócono szczególną uwagę na zmiany zachodzące w środowisku pod wpływem działalności człowieka. Sprawdzone zgodność planu miejscowego z nadrzędnymi i równoległymi planami i programami z zakresu ochrony środowiska.

W opisie stanu i zasobów środowiska wykorzystano informacje zawarte w opracowaniu ekofizjograficznym wykonanym przez Usługowy Zakład Fizjografii i Geologii Inżynierskiej, mgr Emil Nowak, Rzeszów ul. Rumiankowa 7, w sierpniu 2011 r.

2.3 Przeznaczenie terenu określone w projekcie planu miejscowego.

Ustalenia projektu planu zawarto w części tekstowej i na załącznikach graficznych.

Oznaczenia dla przeznaczenia i sposobu zagospodarowania poszczególnych rodzajów zainwestowania i użytkowania terenów są następujące:

P1 - teren zabudowy techniczno-produkcyjnej:

- 1) Przeznaczenie terenu:
 - a) teren zabudowy techniczno-produkcyjnej, w tym obiektów produkcyjnych, składów, baz i magazynów.
- 2) Dopuszcza się:
 - a) lokalizację funkcji usługowych w budynkach techniczno-produkcyjnych, przy czym łączna powierzchnia wewnętrzna wykorzystywana na cele usługowe nie może przekraczać 30% powierzchni wewnętrznej budynku,
 - b) lokalizację zabudowy usługowej w formie odrębnych obiektów, przy czym łączna powierzchnia zabudowy budynków usługowych nie może przekraczać 10% powierzchni działki,
- 3) Jako uzupełnienie przeznaczenia terenu dopuszcza się lokalizację:
 - a) obiektów małej architektury,
 - b) zieleni urządzonej,
 - c) parkingów, garaży,
 - d) dróg wewnętrznych, dojazdów,
 - e) ciągów komunikacji pieszej,
 - f) sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej.

MN1 - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:

- 1) Przeznaczenie terenu:
 - a) zabudowa jednorodzinna,
- 2) Dopuszcza się:
 - a) lokalizację w budynkach mieszkalnych funkcji usługowych nie stanowiących przedsięwzięć określanych jako mogące znacząco oddziaływać na środowisko, przy czym łączna powierzchnia wewnętrzna wykorzystywana na cele usługowe nie może przekraczać 30% powierzchni wewnętrznej budynku,
- 3) Jako uzupełnienie przeznaczenia terenu dopuszcza się lokalizację :
 - a) dróg wewnętrznych, dojazdów,
 - b) ciągów komunikacji pieszej,
 - c) sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej,
 - d) obiektów małej architektury,
 - e) zieleni urządzonej,

ZP1 - teren zieleni urządzonej:

- 1) Przeznaczenie terenu:
 - a) zieleni urządzona,
 - b) urządzenia i obiekty towarzyszące terenom zieleni urządzonej takie jak:
 - obiekty małej architektury,
 - ciągi komunikacji pieszej,
 - ścieżki rowerowe,
- 2) Dopuszcza się lokalizację:
 - a) sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej,
 - b) dróg wewnętrznych, dojazdów,
 - c) nie więcej niż 40 miejsc do parkowania.

WS1 - teren wód powierzchniowych śródlądowych:

- 1) Przeznaczenie terenu:

- a) teren wód powierzchniowych śródlądowych,
- b) obiekty mostowe,
- c) urządzenia wodne,
- 2) Dopuszcza się lokalizację:
 - a) sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej,
 - b) obiektów małej architektury,

KD1 - teren drogi publicznej dojazdowej:

- 1) Przeznaczenie terenu:
 - a) droga publiczna klasy dojazdowej.
- 2) Dopuszcza się lokalizację:
 - a) niskiej zieleni urządzonej,
 - b) sieci, urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej.

3. Dotychczasowe sposoby zagospodarowania, urządzania oraz użytkowania terenu.

3.1 Opis dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenu i jego obecnego przeznaczenia.

Obszar objęty opracowaniem zajmuje powierzchnię 4 ha. Obszar ten nie posiada obowiązującego planu miejscowego.

Jest on położony w północnej części Bratkowic (Zastawie), po wschodniej stronie drogi prowadzącej z Trzciany do Kupna. Od południa graniczy z drogą gminną przechodzącą przez Zastawie do Sitkówki. Od północy granicę stanowi teren leśny. W obszarze tym zlokalizowane jest Przedsiębiorstwo Produkcji i Handlu „Restol” Sp. z o.o. w Rzeszowie, Zakład Produkcyjny w Bratkowicach.

W projekcie planu, dla którego sporządzana jest przedmiotowa prognoza zakłada się :

- powiększenie istniejącego terenu produkcyjnego – teren P1,
- pozostawienie terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w miejscu istniejącej zabudowy – MN1.

3.2 Zabytki i pomniki przyrody.

Na analizowanym terenie nie stwierdzono występowania pomników przyrody znajdujących się na liście Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody, ani drzew godnych objęcia ochroną prawną.

W obszarze objętym opracowaniem nie występują obiekty zabytkowe.

4. Stan i zasoby środowiska.

4.1 Rzeźba terenu.

Pod względem morfologicznym obszar opracowania położony jest w obrębie Kotliny Sandomierskiej, w mezoregionie Płaskowyż Kolbuszowski.

Płaskowyż Kolbuszowski zajmuje środkową część Kotliny pomiędzy dolinami Wisły, Wisłoki i Sanu, od południa ograniczony obniżeniem Pradoliny Podkarpackiej. W granicach omawianego terenu wierzchowina Płaskowyżu cechuje się bardzo niewielkimi spadkami, nie przekraczającymi 1%. Nachylona jest łagodnie w kierunku południowo – wschodnim.

Staw znajdujący się w części północno – zachodniej terenu, który pełnił funkcję zbiornika przeciwpożarowego został zasypany.

Na omawianym terenie nie występują ciek wodne. W odległości około 140 m od południowej granicy płynie ciek wodny uchodzący do Osiny, która jest dopływem Mrowli. Rzeźba terenu w granicach badanego terenu nie stwarza żadnych ograniczeń w jego zagospodarowaniu.

4.2 Gleby.

Gleby występujące w omawianym terenie w stanie naturalnym występują tylko na częściach działek nie zajętych przez budynki i utwardzone place, w tym także na działkach zlokalizowanych wzdłuż wschodniej granicy opracowania.

Gleby te zostały wytworzone z występujących tu utworów wodnolodowcowych glin i piasków, zaliczone są do gleb klasy V i zajęte są przez tereny zieleni nieurządzonej – łąki i pastwiska.

4.3 Warunki geologiczne i geotechniczne.

Teren opracowania pod względem geologicznym położony jest w obrębie Zapadliska Przedkarpacciego, wypełnionego trzeciorzędowymi utworami mioceniowymi wykształconymi jako iły pylaste lub iłołupki. Utwory te w granicach omawianego terenu występują na głębokości od 2,8 m do ponad 4,0 m ppt.

Iły mioceniowe przykrywają utwory wodnolodowcowe wykształcone w granicach terenu jako piaski drobne, pospółki i żwiry, lokalnie przewarstwione wkładkami żwirów gliniastych. Są to utwory średniozagęszczone, wilgotne lub mokre.

W centralnej części terenu iły mioceniowe przykryte są utworami spoistymi – glinami pylastymi, glinami pylastymi zwięzłymi, w obrębie których lokalnie występują przewarstwienia torfów. Utwory spoiste podściela warstwa piasków drobnych, które nie zostały przewiercone do głębokości 4,0m.

W północno zachodnim fragmencie terenu, w podłożu występują nasypy o miąższości od 1,2 do 2,0m. W tej części terenu znajduje się zasypany staw. Są to nasypy nieskonsolidowane, nieprzydatne do bezpośredniego posadowienia fundamentów obiektów budowlanych.

4.4 Kopaliny.

W rejonie obszaru objętego opracowaniem nie występują udokumentowane złoża kopalin.

4.5 Krajobraz.

Na omawianym obszarze dominuje zabudowa charakterystyczna dla zespołu zabudowy produkcyjno – magazynowej. W jego granicach brak terenów o walorach krajobrazowych. W otoczeniu terenu badań od strony północnej dominuje rozległy kompleks leśny od strony zachodniej i południowej rozległe tereny łąk, natomiast po wschodniej jego stronie znajduje się zabudowa przysiółka Zastawie w otoczeniu terenów łąk i pól uprawnych. Tereny te stanowią południowe krańce Mielecko – Kolbuszowsko – Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, którego granica biegnie drogą prowadzącą przez Bratkowice w kierunku Mrowli i Czarnej Sędziszowskiej.

Na obszarze MKGOCHK uchwała Nr LII/995/10 Sejmiku Woj. Podkarpackiego z dnia 25 października 2010 r. wprowadziła pewne zmiany w rozporządzeniu Nr 79/05 Wojewody Podkarpackiego z dnia 31 października 2005r. Aktualnie na tym obszarze obowiązują następujące zakazy, wynikające z ww. rozporządzenia:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nr, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk, złożonej ikry z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką,
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. „O udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko”
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych
- 4) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwośuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych

5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka

6) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno – błotnych.

Zakaz, o którym mowa w pkt. 4 nie dotyczy tych części Obszaru, dla których dopuszczono w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego możliwość lokalizowania obiektów budowlanych.

Zakazy określone w pkt. 5 i 6 nie dotyczą:

- realizacji zapisów Studium oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których w wyniku postępowania przeprowadzonego zgodnie z art. 23 ust. ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. „O ochronie przyrody” wykazano brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220) na obszarze chronionego krajobrazu może być wprowadzony zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zakaz ten nie dotyczy jednak realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

4.6 Istotne cechy klimatu i warunki klimatu lokalnego.

Według E. Romera rejon Bratkowic leży w krainie klimatycznej – Klimatu równin i kotlin podgórskich.

Według podziału W. Okołowicza zamieszczonego w Narodowym Atlasie Polski teren Kotliny Sandomierskiej należy do klimatów o przewadze wpływów kontynentalnych zaznaczających się większą roczną amplitudą temperatury, ujawniającą się w upalnych latach i mroźnych zimach.

Wiosny są krótkie i niepostrzeżenie przechodzą w lato – długie i upalne. Zimy są zazwyczaj długie

i mroźne. Roczne sumy opadów są z reguły mniejsze niż na terenach wyżej położonych.

R. Gumiński w podziale na dzielnice rolniczo – klimatyczne omawiany rejon zalicza do dzielnicy Sandomiersko – Rzeszowskiej, która charakteryzuje się okresem wegetacyjnym trwającym około 200 – 220 dni. Średnie temperatury powietrza są stosunkowo wysokie.

Roczna suma opadów wynosi 700 mm. W ciągu roku notuje się od 40 do 55 dni mroźnych (max. temp. 0°C) oraz 120 – 135 dnia mroźnych z przymrozkami (min. temp. 0°C).

Wilgotność względna wykazuje znaczne zróżnicowanie, zarówno w przebiegu rocznym, jak i dobowym. Najwyższa wilgotność względna powietrza występuje zimą, a najniższa latem. W ciągu doby maksymalne wartości wilgotności względnej powietrza występują w godzinach rannych i wieczornych oraz nocą, a najniższe notowane są w południe. Najwięcej opadów notuje się w miesiącach letnich, od maja do września.

Średnia roczna suma opadów wynosi 620 mm. Opady śniegu występują w miesiącach XI – IV. Średnio w roku liczba dni z pokrywą śnieżną wynosi 67 dni.

Przeważające wiatry wiejące z kierunku S, W i SW.

Teren objęty granicami opracowania stanowi fragment wyniesionego Płaskowyżu Kolbuszowskiego, charakteryzującego się korzystnymi warunkami solarnymi, termicznymi, wilgotnościowymi oraz mniejszą częstotliwością występowania mgieł i zjawisk inwersyjnych. Z uwagi na fakt, że w obszarze objętym opracowaniem występują większe powierzchnie utwardzone niż w terenach sąsiadujących warunki solarne i termiczne są tu korzystniejsze.

4.7 Aktualny stan jakości powietrza.

Aktualny stan jakości powietrza (tło) określany jest jako stężenie uśrednione dla roku dla tych substancji, dla których w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 47 z 2008 roku, poz. 281) wyznaczone są dopuszczalne poziomy stężenie w powietrzu. Według informacji WIOŚ w Rzeszowie, pismo nr WM.7016.2.84.2011.JC z dnia 17.10.2011 r.) stan jakości powietrza atmosferycznego w obszarze objętym opracowaniem w zakresie niżej wymienionych substancji przedstawia się następująco:

Lp.	Zanieczyszczenie	Poziom stężenia	% wartości dopuszczalnej
1	Dwutlenek siarki (w kryterium ochrony roślin)	4,0-5,0 µg/m ³	20-25

2	Dwutlenek azotu	12,0-16,0 µg/m ³	30-40
3	Pył zawieszony PM 10	25,0-27,0 µg/m ³	62,5-67,5
4	Pył zawieszony PM 2.5	17,0-19,0 µg/m ³	68-76
5	Benzen	1,4-1,6 µg/m ³	28-32
6	Ołów	0,02 µg/m ³	4
7	Arsen	0,9 ng/m ³	15
8	Kadm	0,7 ng/m ³	14
9	Nikiel	0,9 ng/m ³	4,5
10	Benzo(a)piren	0,9 ng/m ³	90

Ww. ocenę sporządzono poprzez oszacowanie poziomu imisji zanieczyszczeń powietrza na analizowanym obszarze z uwzględnieniem wyników badań WIOŚ w Rzeszowie.

Na podstawie analizy przytoczonych danych można stwierdzić, że w rejonie obszaru objętego opracowaniem dopuszczalne wartości stężeń podstawowych zanieczyszczeń nie są przekroczone.

4.8 Hałas.

W opracowaniu ekofizjograficznym zawarto informację dotyczącą oddziaływania akustycznego na środowisko na terenie Zakładu na podstawie pomiarów emisji hałasu na granicy działki należącej do Zakładu.

Pomiary hałasu wykonano podczas normalnej pracy maszyn i urządzeń, w porze dziennej i w porze nocnej. Równoważne poziomy dźwięku na terenie zabudowy mieszkaniowej zlokalizowanej po południowej i wschodniej jego stronie wynoszą od 46 – 49dB w porze dziennej oraz od 37 do 38 dB w porze nocnej. A więc można stwierdzić, że poziom hałasu, którego źródłem jest praca maszyn i instalacji na terenie Zakładu nie powoduje występowania przekroczeń wartości normatywnych.

4.9 Wody podziemne i powierzchniowe.

W granicach omawianego terenu nie występują stałe ciekі wodne.

W sąsiedztwie wschodniej granicy opracowania znajduje się rów melioracyjny, który prowadzi wody

okresowo. W odległości około 140 m od południowej granicy opracowania płynie ciek wodny, który jest dopływem Osiny.

Rys. Schemat spływu wód powierzchniowych z obszaru objętego opracowaniem.

Poziom wód czwartorzędowych związany jest z osadami piaszczystymi podłoża. Wody podziemne występują płytko na głębokości od 0,3 do 1,0m ppt, w postaci swobodnego zwierciadła. Wody tego poziomu w granicach terenu zasilane są przez infiltrujące wody opadowo – roztopowe.

Południowo – zachodni niewielki fragment terenu znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 425 „Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów”, największego obszarowo zbiornika wód podziemnych na terenie Podkarpacia.

Granice tego zbiornika zostały określone w dokumentacji hydrogeologicznej zatwierdzonej przez MOŚZNIL decyzją nr KDH 1/013/6037/97 z dnia 18 lipca 1997 r. W granicach GZWP 425 nie należy lokalizować przedsięwzięć mogących wpływać niekorzystnie na stan wód podziemnych i powierzchniowych oraz gruntów.

4.10 Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna.

Teren objęty opracowaniem położony jest w obrębie Mielecko – Kolbuszowsko – Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, którego południowa granica przebiega około 85 m na południe

od granicy południowej obszaru. W granicach obszaru chronionego krajobrazu, którego powierzchnia wynosi ponad 50000 ha znajdują się tereny charakteryzujące się znaczną różnorodnością rzeźby terenu i siedlisk przyrodniczych. Przeważający teren zajęty jest przez tereny leśne. W jego granicach znajdują się rezerваты przyrody, obejmujące naturalne zbiorowiska Puszczy Sandomierskiej, a także siedliska rzadkich i chronionych gatunków ptaków – głównie dotyczy to gatunków błotnych. Takim właśnie terenem jest rezerwat „Zabłocie”, znajdujący się około 3 km na północ od terenu objętego opracowaniem.

Omawiany teren położony jest również w obszarze Natura 2000 „Puszcza Sandomierska”. Obszar ten został wyznaczony jako obszar specjalnej ochrony ptaków i został oznaczony kodem PLB 180005. Obszar ten położony jest w południowo-wschodniej części Polski w widłach Wisły i Sanu. Obejmuje znaczną część jednego z większych leśnych kompleksów w Polsce ciągnącego się południkowo na terenie Kotliny Sandomierskiej pomiędzy Tarnobrzegiem i Stalową Wolą na północy i Rzeszowem na południu. W przeszłości teren ten został częściowo odlesiony tworząc obecnie mozaikę lasów i terenów rolniczych. W skali całego obszaru Natura 2000 „Puszcza Sandomierska” przeważają lasy i siedliska rolnicze, 3% powierzchni stanowią miasta, wsie, drogi, śmietniska, kopalnie, tereny przemysłowe.

Obszar stanowi cenną ostoję wielu gatunków ptaków. Stwierdzono tu występowanie 43 gat. ptaków z zał. I Dyrektywy Ptasiej. Obszar cenny z punktu widzenia liczebności bociana czarnego, bociana białego, ptaków drapieżnych i derkacza (powyżej 1% populacji polskiej). W przypadku kraski, podgorzałki i czapli białej obszar stanowi miejsce gniazdowania ponad 10% populacji gatunków w Polsce, jest więc jedną z kluczowych ostoi dla ich zachowania. Ponadto, obszar jest miejscem liczego występowania w okresie lęgowym świergotka polnego, lelka, dudka, dzięciołów (średniego, czarnego, białoszyjnego, zielonosiwego i zielonego), gąsiorka, skowronka borowego, trzmielajada, jarzębatki, ortolana).

Teren, który jest przedmiotem opracowania leży na obrzeżach Mielecko – Kolbuszowsko – Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i obszaru Natura 2000 „Puszcza Sandomierska”. W jego granicach nie występują obiekty i siedliska przyrodnicze o znacznych wartościach. Brak tu warunków dla bytowania ptaków stanowiących przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 „Puszcza Sandomierska”, obszar ten nie jest również terenem żerowiskowym. Istniejący rodzaj zabudowy, warunki produkcyjne, ruch pojazdów dowożących i wywożących wyprodukowane meble, powoduje że w rozpatrywanym rejonie nie ma warunków do bytowania awifauny.

4.11 Struktura przyrodnicza obszaru w tym różnorodność biologiczna, rośliny i zwierzę-

ta.

Obszar objęty opracowaniem stanowiący bezpośrednie otoczenie istniejącego zakładu produkcyjnego generalnie odznacza się niewielkim stopniem zróżnicowania biologicznego.

W celu określenia możliwych zagrożeń i sposobów ochrony siedlisk chronionych w oparciu o rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie, na etapie wykonywania opracowania ekofizjograficznego poszukiwano:

- gatunków roślin chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z 9 lipca 2004 w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną,
- porostów i grzybów chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów,
- gatunków zwierząt chronionych na mocy rozporządzenia Ministra ochrony środowiska, zasobów naturalnych i leśnictwa z dnia 6 stycznia 1995 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (z wyłączeniem ornitofauny i chiropterofauny),
- siedlisk wymienianych w Załączniku I Dyrektywy 92/43/EWG (Dyrektywa Siedliskowa) w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

Na etapie opracowywania ekofizjografii wykonano zgeneralizowaną mapę roślinności rzeczywistej, w której przedstawiano określone kompleksy typów roślinności (zgodnie z informacją zawartą w ekofizjografii autorstwa dr Dominika Wróbla). Poniżej zamieszczono cytaty z opracowania ekofizjograficznego:

„Roślinność identyfikowano w oparciu o klasyczną metodę Braun-Blanqueta, w okresie pozwalającym na właściwą charakterystykę stwierdzonej tam roślinności (Dzwonko 2007). Identyfikacja jednostek fitosocjologicznych oraz ich układ został dokonany zgodnie z opracowaniem Matuszkiewicza (2007). Nazewnictwo gatunków roślin naczyniowych podano według Mirka i innych (2002). Pene-trację terenu, prowadzono metodą transektową; ze względu na niewielką powierzchnię badanego terenu, transekty poprowadzono granicami działek ewidencyjnych. Występowanie gatunków zwierząt (w tym płazów) określano drogą bezpośrednich obserwacji w terenie opracowania (...) W analizie występowania i zagrożeń wykorzystano dostępne atlasy florystyczne (Zajac, Zajac 2001) i faunistyczne (Głowaciński, Rafiński 2003). Nazwy gatunków zwierząt podano według Razowskiego i innych (1997).

Prowadzona inwentaryzacja nie ujawniła siedlisk chronionych w oparciu o rozporządzenie Ministra

Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie, a także siedlisk wymienianych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej.

Najwartościowsze przyrodniczo siedliska terenu opracowania to łąki wilgotne z udziałem situ rozpięzłego *Juncus effusus*, krwawnicy pospolitej *Lythrum salicaria* oraz sitowia leśnego *Scirpus sylvaticus*. Występują one na największej powierzchni w obrębie ogrodzonego placu przy zakładzie produkcyjnym oraz w postaci niewielkich płatów w części zachodniej i południowo-wschodniej. W części południowo-zachodniej znajduje się także niewielka łąka porolna, podsiewana i przeorywana, w części zarastająca trzcinnikiem piaskowym *Calamagrostis epigejos*.

W miejscach, gdzie zruszono glebę, w części północno-zachodniej oraz w rowie biegnącym wzdłuż wschodniej części terenu wykształciły się zbiorowiska szuwarowe z trzcina pospolitą *Phragmites australis*, pałą wąskolistną *Typha angustifolia* i żabieńcem babką-wodną *Alisma plantago-aquatica*.

Zdecydowana większość terenu pokryta jest płatami różnorodnej roślinności ruderalnej. Należą tu asocjacje z klasy *Artemisiete vulgaris*, *Agropyreteea intermedio-repentis* oraz uprawy z klasy *Stellarietea mediae*, zdegradowane łąki oraz place i parkingi utwardzone.

Obrazu roślinności dopełniają zarośla z dzikim bzem czarnym *Sambucus nigra* we wschodniej części terenu oraz nasadzenia świerka pospolitego *Picea abies* w części południowo-wschodniej i wschodniej.”

Wielkość powierzchni zajętej przez ww. siedliska uznane w opracowaniu ekofizjograficznym jako najwartościowsze w skali całego obszaru objętego opracowaniem jest znikoma.

Nie stwierdzono występowania gatunków roślin chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z 9 lipca 2004 w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną, jak również porostów i grzybów chronionych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów.

W obszarze objętym opracowaniem stwierdzono występowanie dwóch gatunków płazów chronionych na mocy rozporządzenia Ministra ochrony środowiska, zasobów naturalnych i leśnictwa z dnia 6 stycznia 1995 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt : ropuchy szarej *Bufo bufo* i Żaby trawnej *Rana temporaria*.

Ropucha szara jest gatunkiem niezagrożonym pod warunkiem zachowania odpowiednich dla niego siedlisk (Głowaciński 2003a). Żaba trawna występując pospolicie w skali kraju i regionalnie jest gatunkiem niezagrożonym (Głowaciński 2003b).

Teren opracowania objęty jest różnorodnymi formami zagospodarowania antropogenicznego, co

skutkuje brakiem występowania chronionych siedlisk przyrodniczych. Występują tu jedynie dwa pospolite gatunki chronionych zwierząt, których lokalne i regionalne populacje nie są zagrożone.

4.12 Powiązania przyrodnicze obszaru z jego szerszym otoczeniem.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w granicach Mielecko Kolbuszowsko – Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i w obszarze Natura 2000 „Puszcza Sandomierska”. W jego granicach nie występują żadne obiekty przyrodnicze cechujące się walorami, które wskazywałyby do objęcia ich ochroną. Teren zajęty jest przez obiekty budowlane i w części utwardzony. Niewielkie fragmenty pozostały jako tereny biologicznie czynne.

Na terenie gminy w studium zostały wskazane obszary stanowiące System Przyrodniczy Gminy Świlcza, który obejmuje otwarty układ przyrodniczo-przestrzenny powiązany z obszarami różnej rangi znajdującymi się w otoczeniu gminy, którego podstawę stanowią lasy, doliny rzeczne i tereny podmokłe, powiązane funkcjonalnie i spełniające funkcje węzłów ekologicznych zasilających przyrodniczo obszary sąsiednie oraz różnej rangi korytarzy ekologicznych będących ciągami siedliskowymi umożliwiającymi wielokierunkowe przemieszczanie się roślin i zwierząt.

Zgodnie ze studium w skład Przyrodniczego Systemu Gminy wchodzi m.in. obszary:

- RE – obszary wchodzące w zespół Przyrodniczego Systemu Gminy tereny wskazane jako ekologiczna obudowa rzek i cieków bez prawa zabudowy kubaturowej.
- RE-I – tereny o podstawowej funkcji ekologicznej z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej i usługowej obszary wchodzące w skład Przyrodniczego Systemu Gminy z dopuszczeniem inwestycji kubaturowych mieszkaniowych i mieszkaniowo-usługowych.
- RE-UT – tereny o podstawowej funkcji ekologicznej z dopuszczeniem zainwestowania turystyczno-rekreacyjnego obszar doliny rzeki Mrowli w pasie Rynny (Pradoliny) Podkarpackiej – równoleżnikowego, płaskiego obniżenia szerokości 4-6km –obszar wskazany do utworzenia w jego najcenniejszej części, na zachód od Miejscowości Mrowla Zespołu Przyrodniczo-Krajoznawczego.

Obszar objęty opracowaniem położony w strefie osadniczej miejscowości Bratkowice znajduje się poza ww. obszarami, a z racji istniejącego zainwestowania nie pełni żadnej funkcji ekologicznej w obszarze gminy.

Kompleks leśny rozciągający się w północnej części gminy graniczy ze strefą zainwestowaną miejscowości Bratkowice w rejonie obszaru objętego opracowaniem.

5. Diagnoza stanu i funkcjonowania środowiska.

Zgodnie z informacjami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym działalność produkcyjna prowadzona w obszarze objętym opracowaniem nie powoduje niekorzystnego wpływu na jakość powietrza i wód, a także nie stwarza niekorzystnych warunków akustycznych dla sąsiadującej zabudowy mieszkaniowej.

Nie występuje również zagrożenie dla terenów reprezentujących znaczące wartości przyrodnicze. Zakład nie posiada instalacji, która stwarzałaby zagrożenie dla awifauny. Prowadzona produkcja odbywa się w zamkniętych obiektach, co bezpośrednio ogranicza jej uciążliwość.

6. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji dokumentu.

Sporządzenie planu miejscowego wynika z konieczności umożliwienia wprowadzenia zagospodarowania proponowanego przez właścicieli terenu.

W obszarze objętym opracowaniem ustalenia projektu planu powiększają teren przeznaczony pod zabudowę przemysłową i uzupełniają pod zabudowę mieszkaniową z usługami.

W przypadku braku realizacji dokumentu obszar ten będzie użytkowany w dotychczasowy sposób z czym nie będą się wiązały niekorzystne zmiany w środowisku. Zabudowa będzie mogła być jednak realizowana w oparciu o indywidualne decyzje o warunkach zabudowy.

7. Dotychczasowe zmiany w środowisku.

W obszarze objętym opracowaniem naturalne środowisko zostało znacząco przekształcone przez działalność człowieka. Tereny niegdyś wykorzystywane rolniczo zostały zabudowane obiektami produkcyjno – magazynowymi. Obecnie zlokalizowany jest tu Zakład Produkcyjny Przedsiębiorstwa Produkcji i Handlu „Restol” Sp. z o.o. w Rzeszowie.

W granicach terenu zlokalizowane są hale produkcyjne, pomieszczenia magazynowe, kotłownia, obiekty administracyjne. Część powierzchni została utwardzona. Obiektom tym towarzyszy zieleń w postaci trawników, zieleni nieurządzonej oraz zieleń wysoka – świerki, brzozy, jałowiec pospolity.

8. Międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe cele ochrony środowiska.

Polska na tle Europy Zachodniej ma jedno z najlepiej zachowanych obszarów przyrodniczo cennych. Obszary Natura 2000 stanowią jedną z najwyższych (obok parków narodowych) form ochro-

ny przyrody służących zachowaniu zagrożonych lub bardzo rzadkich gatunków roślin, zwierząt czy charakterystycznych siedlisk przyrodniczych, mających znaczenie dla ochrony wartości przyrodniczych Europy.

Analizowany obszar znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 Puszcza Sandomierska oraz Mielecko – Kolbuszowsko – Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, stąd występują formalne ograniczenia w sposobie zagospodarowania tych terenów.

W obszarze objętym opracowaniem nie wykryto siedlisk i gatunków roślin podlegających ochronie prawnej.

9. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi.

Analizowany obszar, był dotychczas użytkowany w sposób typowy dla tego typu terenów. Zgodnie z informacjami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym nie zaobserwowano tutaj niekorzystnych zmian w środowisku.

Wprowadzenie terenów biologicznie czynnych, w tym zieleni niskiej i wysokiej towarzyszącej terenom zabudowanym pozwoli na poprawę panujących tu warunków przyrodniczych.

10. Wytyczne do projektu planu związane z ochroną środowiska.

Poniżej wymieniono najistotniejsze wytyczne do projektu planu związane z ochroną środowiska, sformułowane w opracowaniu ekofizjograficznym.

W granicach terenu objętego opracowaniem nie występują ograniczenia w jego zagospodarowaniu wynikające z występowania:

- udokumentowanych ujęć wód podziemnych i stref ochronnych wokół nich
- udokumentowanych złóż surowców mineralnych
- gleb objętych ochroną przed nierolniczym wykorzystaniem
- obszarów objętych procesami geodynamicznymi
- terenów narażonych na zalewanie wodami powodziowymi

W zagospodarowaniu terenu należy uwzględnić jego położenie w granicach:

- Mielecko – Kolbuszowsko – Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
- obszaru Natura 2000 PLB 180005 pnz. „Puszcza Sandomierska”

Warunki morfologiczne i klimatyczne nie stwarzają żadnych ograniczeń w zagospodarowaniu terenu.

Płaska powierzchnia wierzchowiny Płaskowyżu Kolbuszowskiego nie stwarza utrudnień w zagospodarowaniu terenu, lokalizacja obiektów budowlanych nie będzie wymagać przekształceń jej powierzchni. Warunki gruntowe należy uznać za korzystne. Lokalizacja obiektów budowlanych wymaga uwzględnienia płytko występującego poziomu wód gruntowych. Lokalnie w części północnej terenu w podłożu występują nasypy o miąższości od 1,2 do 2,0m. Są to grunty nieskondensowane, nieprzydatne do bezpośredniego fundamentowania budynków.

Położenie terenu w obszarze MKGOCHK i obszarze Natura 2000 oraz w obszarze GZWP nr 425 i w bezpośrednim jego sąsiedztwie wymaga:

- zachowania odpowiedniego stanu powietrza poprzez ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza
- sposobu odprowadzania ścieków bytowych i wód deszczowych zapewniającego ochronę wód powierzchniowych i podziemnych, zapewniającego brak niekorzystnego wpływu na ich stan czystości
- ochrony wartości przyrodniczych i siedliskowych terenów podlegających ochronie
- wykorzystywania w procesie produkcji rozwiązań technologicznych gwarantujących brak zanieczyszczeń wprowadzanych do środowiska
- wprowadzenia zieleni wysokiej w otoczeniu obiektów budowlanych

Wzdłuż granic sąsiadujących z zabudową mieszkaniową należy wprowadzić zieleni o charakterze izolacyjnym i estetycznym.

11. Potencjalne zagrożenia środowiska związane z realizacją planu miejscowego.

Analizując kierunki rozwoju zagospodarowania przestrzennego zawarte w ustaleniach projektu planu miejscowego można rozważać wystąpienie niekorzystnych oddziaływań na środowisko m.in. z tytułu:

- wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza,
- wytwarzania odpadów,
- wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz zanieczyszczeń gleb,
- odprowadzania wód w fazie budowy i likwidacji przedsięwzięcia,

- wykorzystywania zasobów środowiska,
- przekształceń naturalnego ukształtowania terenu,
- emitowania hałasu,

Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego, może wpłynąć, w zróżnicowany sposób, na poszczególne komponenty środowiska (powietrze, powierzchnię ziemi, glebę, kopaliny, wody powierzchniowe i podziemne, klimat, zwierzęta i rośliny) i na ich wzajemne powiązania oraz na ekosystemy i krajobraz.

11.1 Zagrożenia dla gleb i powierzchni ziemi.

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i glebę ma charakter bezpośredni, stały i długoterminowy.

Istotnym zagrożeniem jest przekształcenie powierzchni terenu i zmiana jego funkcji z rolniczej na przemysłową, mieszkaniową, usługową. Po zabudowaniu tych terenów nigdy nie zostaną one przywrócone do użytkowania rolniczego.

11.2 Zagrożenia dla wód podziemnych i powierzchniowych.

Zanieczyszczenie wód podziemnych i powierzchniowych jest następstwem oddziaływań na środowisko o charakterze pośrednim, stałym i długoterminowym.

Głównym zagrożeniem dla wód powierzchniowych i podziemnych jest odprowadzanie do nich niewłaściwie oczyszczonych ścieków oraz ich zanieczyszczenie w wyniku przedostania się substancji niebezpiecznych do gruntu lub bezpośrednio do wód w przypadku awarii lub wypadków drogowych.

Skutkiem zanieczyszczeń wód poprzez nieuporządkowaną gospodarkę ściekową jest powstanie nieodwracalnych zmian we florze i faunie, powstanie skażeń i deficytów wodnych.

Powstawanie dodatkowych miejsc wytwarzania ścieków i odpadów stałych, w rejonach nowych obiektów przeznaczonych na stały lub czasowy pobyt ludzi oraz dla działalności gospodarczej może niekorzystnie wpłynąć na stan sanitarny wód powierzchniowych i podziemnych w przypadku niewłaściwie prowadzonej gospodarki ściekowej i odpadami.

Ścieki deszczowe z dróg i parkingów mogą zanieczyszczać wody powierzchniowe i podziemne głównie substancjami ropopochodnymi splukiwanymi z nawierzchni.

Istniejący zakład produkcyjny zaopatrywany jest w wodę poprzez gminną sieć wodociagową. Ścieki bytowe odprowadzane są poprzez sieć kanalizacji komunalnej do oczyszczalni gminnej. Wody opadowe po oczyszczeniu w separatorach są odprowadzane istniejącą siecią kanalizacji deszczowej do

rowów melioracyjnych, na co Zakład posiada pozwolenie wodno – prawne.

W chwili obecnej ścieki technologiczne w produkcji Zakładu nie występują.

11.3 Zagrożenia dla powietrza.

Jak wynika z informacji przekazanych przez WIOŚ w Rzeszowie stan powietrza nie budzi zastrzeżeń i nie wymaga działań naprawczych. Na terenie istniejącego Zakładu źródłem emisji jest kotłownia spalająca biomasę powstającą w produkcji. Kotłownia ta spowodowała likwidację trzech dotychczasowych źródeł emisji tj. trzech przestarzałych kotłowni, w miejsce których powstała jedna kotłownia, nowoczesna i wysokosprawna. Wykonany raport oddziaływania na środowisko wykazał, że standardy emisyjne w zakresie ochrony powietrza w otoczeniu Zakładu będą dotrzymane.

Kotłownia wyposażona została w urządzenia odpylające(multicyklony). Wprowadzono również nowoczesną instalację aspiracji pyłów z hal produkcyjnych, bez emisji pyłów do powietrza, co pozwoliło na recyrkulację powietrza po oczyszczeniu na hale produkcyjne.

W terenie objętym opracowaniem zagrożeniem dla powietrza są także spaliny, które powstają w czasie spalania paliw w pojazdach.

W obszarach sąsiadujących z drogami wzrastają stężenia zanieczyszczeń spowodowanych spalaniem paliw samochodowych, w tym dwutlenku azotu, tlenku węgla, węglowodorów alifatycznych i aromatycznych, pyłów, dwutlenku siarki oraz związków ołowiu. Największe stężenia utrzymują się w pobliżu drogi. Oddziaływania te mają charakter stały.

11.4 Zagrożenia dla roślin i zwierząt.

Bezpośrednim zagrożeniem dla każdej biocenozy jest bezpośrednio oddziaływanie człowieka (nadmierna eksploatacja siedlisk, pozbawienie gleby jej naturalnej szaty roślinnej, bezpośrednie sąsiedztwo dróg jezdnych).

Ubytek powierzchni terenów biologicznie czynnych jest skutkiem oddziaływań na środowisko o charakterze stałym i długoterminowym.

11.5 Zagrożenia dla krajobrazu.

W chwili obecnej brak jest naturalnych zagrożeń dla krajobrazu. Zagrożenia pojawiają się ze strony człowieka na skutek nieprzemyślanej i nieracjonalnej działalności gospodarczej. Antropogeniczne zmiany w krajobrazie, związane przede wszystkim z przeznaczeniem terenu pod różne formy inwestowania mogą doprowadzić do obniżenia walorów krajobrazowych oraz naruszenia harmonii otoczenia. W odniesieniu do obszaru objętego opracowaniem szczególne zagrożenie może stanowić lokalizacja obiektów stanowiących nowe dominanty przestrzenne i wysokościowe w miejscach

eksponowanych widokowo oraz nieumiejętne kształtowanie przestrzeni i form architektonicznych połączone z brakiem szacunku dla istniejącej szaty roślinnej oraz realizacja obiektów budowlanych o nieestetycznej formie architektonicznej.

Do obniżenia walorów krajobrazowych przyczynia się również degradacja pozostałych komponentów środowiska, zwłaszcza zanieczyszczenie wód i powietrza oraz zubożenie szaty roślinnej. Szczególnie istotne dla zachowania i poprawy walorów krajobrazowych omawianego obszaru będzie kształtowanie zieleni towarzyszącej zabudowie, która powstanie w przyszłości.

11.6 Zagrożenia dla klimatu.

Zagrożenia dla lokalnego klimatu są związane wyłącznie z globalnymi tendencjami zmian klimatycznych. Brak lokalnych czynników wpływających w sposób negatywny na klimat.

11.7 Hałas.

Wzrost poziomu lub powstawanie nowych źródeł hałasu dotyczy przede wszystkim rejonów występowania działalności produkcyjnej i usługowej oraz dróg o dużym nasileniu ruchu.

Działalność produkcyjna istniejącego Zakładu nie powoduje występowania przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu na terenie zabudowy mieszkaniowej zlokalizowanej po południowej i wschodniej jego stronie.

12. Przewidywane oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Obszar Natura 2000 „Puszcza Sandomierska” PLB180005 obejmuje na terenie gminy Świlcza jej północną część, w tym przede wszystkim kompleks leśny, z którym graniczy obszar objęty opracowaniem oraz fragmenty terenów osadniczych Bratkowic na obrzeżach obszaru Natura 2000.

Zagrożeniem dla całego obszaru Natura 2000, zgodnie z informacją zawartą w Standardowym Formularzu Danych jest:

- osuszanie terenów podmokłych, regulacja rzek,
- nieuregulowana gospodarka odpadami i ściekami, gospodarka leśna, łowiecka i kłusownictwo,
- fragmentacja ekosystemów rozbudowywaną siecią dróg i presja motoryzacji,
- brak waloryzacji oraz wielkoobszarowych obszarów chronionych wyższej rangi,
- chemizacja rolnictwa i nieprawidłowa gospodarka ziemią,

- zanieczyszczenie wód, powietrza i gleby w wyniku emisji z zakładów przemysłowych w Mielcu, Nisku, Stalowej Woli, Tarnobrzegu i Rzeszowie.

Z punktu widzenia obszaru objętego opracowaniem, biorąc pod uwagę jego położenie oraz obecny sposób użytkowania, spośród ww. zagrożeń należy rozważyć możliwość występowania oddziaływań związanych z nieuregulowaną gospodarką odpadami i ściekami oraz zanieczyszczeniem wód, powietrza i gleby.

W celu wykonania analizy potencjalnego wpływu planowanych zmian w zagospodarowaniu przestrzennym na cele i przedmioty ochrony, a także integralność obszaru Natura 2000 dokonano identyfikacji, czy planowane zmiany i docelowe kierunki zagospodarowania mogą generować oddziaływania, które będą miały znaczący wpływ na te obszary.

Obszar objęty opracowaniem jest terenem płaskim, o nachyleniu nie przekraczającym 1%. Jest on w całości odwadniany przez rów melioracyjny, który wypływa z terenów leśnych i wpada do Osiny, nie istnieje więc zagrożenie spływu wód z obszaru objętego opracowaniem na tereny cenne przyrodniczo, znajdujące się poza jego granicami.

Obszar objęty opracowaniem jest w większości już zabudowany i wykorzystywany na cele przemysłowe.

Z informacji zawartych w opracowaniu ekofizjograficznym oraz z opracowanego raportu o oddziaływaniu funkcjonującego Zakładu na środowisko (raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia – budowy kotłowni, magazynu paliwa i instalacji aspiracji pyłów dla Przedsiębiorstwa Produkcji i Handlu „Restol” Sp. z o.o. w Rzeszowie dla Zakładu Produkcyjnego w Bratkowicach. Gmina Świlcza, wyk. mgr inż. Łucja Łyjak, Przemysł 2006 r.) wynika, że Zakład ten nie ma niekorzystnego wpływu na stan powietrza, wód i gruntów. Procesy produkcyjne i przyjęte procesy technologiczne zastosowane w procesie produkcji mebli nie wpłyną niekorzystnie na obszary podlegające ochronie. Rozbudowa Zakładu w granicach jego własności, która będzie możliwa dzięki opracowaniu planu miejscowego będzie inwestycją na niewielką skalę i nie spowoduje zagrożenia dla celów ochronnych terenów.

W obszarze do tej pory niezabudowanym, o który w ustaleniach planu powiększono obszar przemysłowy zgodnie z pierwotnymi ustaleniami studium była możliwa lokalizacja zabudowy zagrodowej, zabudowy turystyczno-rekreacyjnej, wypoczynkowej, gospodarstw agroturystycznych, turystyki wiejskiej. W projekcie planu nie przeznaczają się pod zabudowę terenów otwartych wskazanych do ochrony przed zabudową z racji swoich walorów przyrodniczych lub krajobrazowych.

W celu umożliwienia opracowania planu miejscowego dla przedmiotowego obszaru opracowywana

jest także zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Świlcza.

Obszar objęty opracowaniem stanowi element środowiska już wiele lat temu przekształcony przez człowieka, zatem aktualnie nie stanowi on ani bezpośredniego zagrożenia, ani nie wpływa na naruszenie integralności tej formy ochrony przyrody. Najcenniejsze obiekty przyrodnicze w granicach obszaru Natura 2000 „Puszcza Sandomierska” znajdują się w znacznym oddaleniu od omawianego obszaru.

W granicach terenu objętego opracowaniem nie występują uwarunkowania przyrodnicze, które uniemożliwiałyby powiększenie istniejącego obszaru produkcyjnego. Zgodnie z informacją zawartą w opracowaniu ekofizjograficznym w obszarze objętym opracowaniem nie ma warunków dla bytowania ptaków, obszar ten nie jest również terenem żerowiskowym. Inwentaryzacja prowadzona dla potrzeb opracowania ekofizjografii nie ujawniła siedlisk chronionych w oparciu o rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie, a także siedlisk wymienianych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej.

Obszar ten z racji swojego położenia w strefie osadniczej miejscowości Bratkowice oraz istniejącego zainwestowania nie pełni żadnej funkcji ekologicznej w obszarze gminy, a jego zagospodarowanie pod funkcje przewidziane w projekcie planu nie zwiększy w sposób znaczący antropopresji na tereny cenne z punktu widzenia przyrodniczego.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220) z uwagi na położenie obszaru objętego opracowaniem również w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu do ustaleń projektu planu wprowadzono zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem tych, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Do projektu planu wprowadzono także ustalenia mające na celu ochronę środowiska wodnogruntowego przed zanieczyszczeniami, takie jak :

- zakaz prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej powodującej zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych.
- ustala się odprowadzanie ścieków komunalnych do kolektorów sieci kanalizacji sanitarnej znajdującej się w obszarze objętym planem lub poza tym obszarem, z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni ścieków, zlokalizowanej poza obszarem objętym planem, poprzez

przyłącza lub budowę sieci kanalizacyjnej o przekroju nie mniejszym niż Ø160 mm dla kanalizacji grawitacyjnej lub Ø 63 mm dla kanalizacji tłocznej,

Biorąc pod uwagę ww. ustalenia wprowadzone do projektu planu oraz zakres zmian w zagospodarowaniu przestrzennym obszaru Natura 2000, które nastąpią w wyniku realizacji ustaleń planu, przy założeniu przestrzegania przepisów odrębnych, nie przewiduje się możliwości wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na obszary Natura 2000.

Nie przewiduje się także możliwości wystąpienia oddziaływań, które pogorszą stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000. Nie przewiduje się wystąpienia negatywnego wpływu na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000.

Biorąc pod uwagę wielkość i położenie przedmiotowego obszaru w strukturze osadniczej gminy oraz ww. ustalenia projektu planu nie przewiduje się także pogorszenia integralności obszaru Natura 2000.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania skutków planu miejscowego na cele ochrony obszarów Natura 2000, dotyczy to zarówno obszaru PLB180005 „Puszcza Sandomierska”, jak i całości sieci Natura 2000.

13. Ocena zagrożeń dla środowiska, które mogą powstawać na terenie objętym projektem planu oraz na terenach pozbawionych w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji jego ustaleń.

Zgodnie z ustaleniami analizowanego projektu planu w obszarze objętym opracowaniem będzie możliwa lokalizacja obiektów produkcyjnych, składów, baz i magazynów w terenie P1. W granicach tego terenu możliwe też będzie ograniczone powierzchniowo lokalizowanie funkcji usługowych.

W granicach terenu MN1 będzie możliwe utrzymanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, realizacja nowej oraz lokalizacja w budynkach mieszkalnych funkcji usługowych nie stanowiących przedsięwzięć określanych jako mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

Wzdłuż istniejącego rowu melioracyjnego (teren WS1) utworzono pas zieleni urządzonej, który będzie pełnił funkcję izolacyjną od sąsiednich terenów zabudowy mieszkaniowej.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220) z uwagi na położenie obszaru objętego opracowaniem również w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu do ustaleń projektu planu wprowadzono zakaz realizacji

przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem tych, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

Ze względu na fakt, że projekt planu jest opracowywany w odpowiedzi na wniosek inwestora, który jest właścicielem większej części obszaru objętego opracowaniem, można prognozować, że najbardziej prawdopodobnym skutkiem realizacji ustaleń przedmiotowego planu będzie rozbudowa istniejącego zakładu produkcji mebli.

13.1 Zanieczyszczenie powietrza.

13.1.1 Parkingi i drogi.

W obszarze objętym opracowaniem będą mogły powstać dodatkowe parkingi, jednak realizacja ustaleń planu nie powinna spowodować lokalnego wzrostu natężenia ruchu na ulicach stanowiących obsługę komunikacyjną tego obszaru. Układ drogowy w rejonie planowanych inwestycji jest w stanie przenieść dodatkowy ruch.

W wyniku realizacji ustaleń planu stan zanieczyszczenia powietrza nie ulegnie znaczącemu pogorszeniu.

13.1.2 Działalność produkcyjna i usługowa.

Działalność produkcyjna i usługowa może być związana z powstawaniem różnorodnych zanieczyszczeń i ich emisją do powietrza atmosferycznego. Na obecnym etapie nie ma możliwości oszacowania rodzajów i ilości powstających zanieczyszczeń, gdyż nie wiadomo, jakiego typu inwestycje będą tu lokalizowane.

13.1.3 Ogrzewanie obiektów.

Ewentualna budowa lokalnych kotłowni wiąże się z powstawaniem zanieczyszczeń. Ich rodzaj zależy od stosowanego paliwa, a ilość od mocy cieplnej. Podstawowymi zanieczyszczeniami powstającymi w wyniku spalania paliw do celów grzewczych są:

- dwutlenek siarki,
- tlenek węgla,
- dwutlenek azotu
- pyły.

Stężenia tych substancji w powietrzu wykazują zmienność w ciągu roku – rosną w sezonie grzewczym i maleją latem.

13.1.4 Wnioski.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu może wiązać się z lokalnym zanieczyszczeniem powietrza. Dotyczy to spalin samochodowych oraz różnorodnych zanieczyszczeń, jakie mogą powstać w wyniku działalności produkcyjnej i świadczenia usług. W przypadku przestrzegania przepisów odrębnych, zmiany te nie spowodują znaczącego wzrostu stężeń zanieczyszczeń zarówno na obszarze objętym opracowaniem, jak i poza nim.

13.2 Wprowadzanie ścieków do wód i ziemi, wytwarzanie odpadów, zanieczyszczenie gleby lub ziemi.

W projekcie planu przewiduje się docelowe uzbrojenie wszystkich terenów zabudowy w kanalizację sanitarną.

Przeznaczenie terenów pod zabudowę produkcyjną i usługową wiąże się z powstawaniem odpadów, głównie komunalnych, powstających w wyniku prowadzenia działalności gospodarczej. Nie wyklucza się również powstawania odpadów niebezpiecznych, związanych z prowadzoną działalnością. Firmy, które będą wytwarzać odpady niebezpieczne i inne niż niebezpieczne w znacznych ilościach, określonych w ustawie o odpadach, zobowiązane są do uzyskania stosownych pozwoleń właściwych organów administracji. Biorąc pod uwagę fakt, że część terenu jest już zainwestowana, można prognozować, że w wyniku realizacji ustaleń planu nie nastąpi znaczący wzrost ilości ścieków

Do ustaleń projektu planu wprowadzono zakaz prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej powodującej zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych.

Zapis ten ma istotne znaczenie z uwagi na położenie niewielkiego fragmentu omawianego terenu w obszarze GZWP nr 425 i jego bezpośrednim sąsiedztwie. W obszarze znajdującym się w zasięgu GZWP w ustaleniach projektu planu został wyznaczony teren MN1 - zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Biorąc pod uwagę zaproponowane w projekcie planu zapisy, przy zachowaniu wymagań zawartych w przepisach odrębnych, nie przewiduje się istotnych zagrożeń dla środowiska wodno-gruntowego w wyniku realizacji jego ustaleń.

13.3 Ochrona powierzchni ziemi.

W obszarze opracowaniem nie występują obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych, stąd warunków ochrony w tym zakresie nie wprowadzono do projektu planu.

Zbadanie geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych zgodnie z przepisami

odrębnymi nastąpi na etapie sporządzania projektu budowlanego.

Z uwagi na występowanie terenu po zasypanym stawie do ustaleń projektu planu włączono obowiązek uwzględnienia występowania gruntów nieskonsolidowanych przy ustaleniu geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych.

13.4 Hałas i vibracje.

Realizacja ustaleń planu może się wiązać z powstaniem nowych źródeł emisji hałasu. Zgodnie z Ustawą Prawo Ochrony Środowiska dla terenu MN1 ustalono dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele mieszkaniowo-usługowe.

Pozostałe tereny nie wymagają ochrony przed hałasem.

13.5 Emitowanie pól elektromagnetycznych.

Najpowszechniej występującymi instalacjami będącymi źródłami pól elektromagnetycznych, które mogą mieć istotny wpływ na środowisko są instalacje radiokomunikacyjne, takie jak stacje bazowe telefonii komórkowej oraz stacje radiowe i telewizyjne.

W obszarze objętym opracowaniem będą mogły powstawać stacje bazowe telefonii komórkowych.

Ustawa Prawo ochrony środowiska zawiera podstawowe regulacje prawne, dotyczące ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi. Zgodnie z art. 121 tej ustawy ochrona przed polami elektromagnetycznymi polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu środowiska przez:

- utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej wartości dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach;
- zmniejszanie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do wartości dopuszczalnych, gdy nie są one dotzymane.

Projektant i użytkownik urządzeń wytwarzających pola elektromagnetyczne ma obowiązek stosowania technicznych i organizacyjnych środków eliminujących zagrożenia środowiska i zdrowia ludzi. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów, określa dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku, zróżnicowane dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludzi. Przez tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową rozumie się tereny, dla których taką funkcję przewidziano w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

W obszarze objętym opracowaniem nie występują napowietrzne linie wysokiego i średniego napię-

cia.

W obszarze objętym opracowaniem nie przewiduje się lokalizacji obiektów elektroenergetycznych stanowiących istotne źródło promieniowania zagrażającego zdrowiu ludzi.

13.6 Ryzyko wystąpienia poważnej awarii.

Ustawa Prawo ochrony środowiska definiuje pojęcie poważnej awarii – rozumie się przez to zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałą w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub zagrożenia środowiska albo prowadzące do powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem.

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 31 stycznia 2006 r. (Dz. U. z 2006 r. nr 30 poz. 208 z późn. zm.) określa rodzaje i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Istniejący zakład przetwórstwa drewna nie został zaliczony do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Znikome jest też prawdopodobieństwo, że po powiększeniu terenu produkcyjnego i po rozbudowie istniejącego zakładu klasyfikacja ta ulegnie zmianie.

Lokalizacja obiektów do działalności produkcyjnej, ich późniejsze funkcjonowanie w zakresie określonym w ustaleniach planu nie wpłynie na dalszą degradację środowiska.

W obszarze objętym opracowaniem ewentualnym zagrożeniem dla środowiska mogą być również wypadki komunikacyjne i awarie pojazdów przewożących tranzytem materiały niebezpieczne. Zmiana sposobu zagospodarowania tego obszaru nie wpłynie znacząco na zwiększenie tego zagrożenia.

13.7 Przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu, zmiany w krajobrazie, przekształcenia środowiska kulturowego i klimatu.

Wprowadzenie zabudowy na tereny dotychczas niezabudowane ograniczy wielkość powierzchni biologicznie czynnej na skutek jej zabudowania i utwardzenia.

W związku z realizacją ustaleń planu nie przewiduje się znaczących zmian w ukształtowaniu terenu.

W ustaleniach planu dla obszaru objętego opracowaniem wprowadzono szczegółowe wytyczne w odniesieniu do ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu.

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na wartość krajobrazową omawianego terenu oraz nie będzie mieć istotnego wpływu na klimat i środowisko kulturowe, w tym na zabytki.

13.8 Ocena potencjalnych skutków transgranicznych.

Realizacja ustaleń planu nie jest związana ze znaczącymi skutkami transgranicznymi. Nie przewiduje się powstania w tym obszarze źródeł zanieczyszczeń, mogących powodować negatywne oddziaływanie na środowisko poza granicami kraju.

14. Ocena skutków realizacji ustaleń planu dla istniejących form ochrony przyrody oraz innych obszarów chronionych.

Analizowany obszar znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 Puszcza Sandomierska oraz Mielecko – Kolbuszowsko – Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, stąd występują formalne ograniczenia w sposobie zagospodarowania tych terenów.

Zapisy ustaleń planu w zakresie ochrony obszaru chronionego krajobrazu zapewniają, że oddziaływanie projektowanych inwestycji na obszary objęte ochroną przyrody nie będzie znaczące. Na badanym terenie nie będą mogły powstawać obiekty oraz przedsięwzięcia, które w znaczący sposób wpływałyby na stan środowiska.

Zgodnie z opracowaniem ekofizjograficznym w obszarze objętym opracowaniem nie występują siedliska i gatunki roślin podlegające ochronie prawnej.

W ramach analizy, zawartej w pkt 12 niniejszej prognozy wyeliminowano między innymi możliwość:

- a) pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000,
- b) negatywnego wpływu na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000,
- c) pogorszenia integralności obszaru Natura 2000 lub jego powiązań z innymi obszarami.

Zgodnie z opracowaniem ekofizjograficznym w obszarze objętym opracowaniem nie występują siedliska i gatunki roślin podlegające ochronie prawnej.

Zapisy ustaleń planu w zakresie ochrony obszaru chronionego krajobrazu zapewniają, że oddziaływanie projektowanych inwestycji na obszary objęte ochroną przyrody nie będzie znaczące.

Na badanym terenie nie będą mogły powstawać obiekty oraz przedsięwzięcia, które w znaczący sposób wpływałyby na stan środowiska.

15. Ocena określonych w projekcie planu warunków zagospodarowania terenów, wynikających z potrzeb ochrony środowiska.

Projekt planu w wystarczający sposób uwzględnia wymagania, wynikające z potrzeb ochrony środowiska. Ustalenia projektu planu uwzględniają potrzeby środowiska przyrodniczego, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju i zapewniają właściwą ochronę środowiska i zdrowia ludzi, nie ograniczając możliwości rozwojowych gminy.

16. Ocena kierunków rozwoju zagospodarowania przestrzennego i innych ustaleń zawartych w projekcie planu.

16.1 Zgodność projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenów z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym.

Projekt planu był sporządzany jednocześnie z prognozą jego oddziaływania na środowisko. Przed przystąpieniem do jego opracowania zostało wykonane opracowanie ekofizjograficzne, w którym rozpoznano i scharakteryzowano stan i funkcjonowanie środowiska. Na tej podstawie zbadano uwarunkowania, które objęły określenie przydatności terenów dla rozwoju poszczególnych funkcji oraz określenie ograniczeń wynikających z konieczności ochrony zasobów środowiska i wskazanie obszarów, na których ograniczenia te występują. Projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu jest zgodne pod tym względem z opracowaniem ekofizjograficznym.

16.2 Proporcje pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania.

Ocenę proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania należy przeprowadzić w odniesieniu do całego obszaru gminy. Obszar objęty opracowaniem jest już obszarem w części przemysłowym, położonym w bezpośrednim sąsiedztwie terenów zainwestowanych. Funkcje, które zostały przypisane temu terenowi stanowią kontynuację planowanej tendencji zagospodarowania obszarów gminy. Biorąc pod uwagę położenie tego obszaru w stosunku do pozostałych terenów zabudowy w gminie należy stwierdzić, że w wyniku realizacji ustaleń planu nie nastąpi zachwianie właściwych proporcji pomiędzy ilością terenów zabudowy do terenów otwartych, pełniących funkcje przyrodnicze.

17. Uwzględnienie wniosków wynikających z dokumentów powiązanych z projektem planu.

Projekt planu uwzględnia zapisy Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego takie jak:

- 1) Planowane utworzenie Parku Krajobrazowego Puszczy Sandomierskiej

2) uwzględnienie ograniczeń związanych z:

- częściowym położeniem na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 425 Dębica-Stalowa Wola – Rzeszów,
- położeniem na terenie Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,

Projekt planu jest spójny z innymi planami obowiązującymi dla sąsiednich obszarów i programem ochrony środowiska.

18. Przewidywane metody analizy realizacji ustaleń planu miejscowego.

Zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nad aktualnością planu sprawuje kontrolę Wójt Gminy Świlcza. Zobowiązany jest on do przeprowadzenia analizy aktualności planu co najmniej raz na każdą kadencję Rady.

Stan środowiska na obszarze objętym opracowaniem podlega standardowej kontroli realizowanej przez WIOŚ.

Na obszarze gminy szczególnie istotne są ciągła kontrola systemu gospodarki odpadami i gospodarki ściekowej. Celowe jest przeprowadzenie badań natężenia hałasu.

Ponadto należy w sposób ciągły diagnozować zmiany w zakresie zagospodarowania przestrzeni na podstawie systematycznych inwentaryzacji (zadanie samorządu gminnego).

19. Propozycje rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie planu miejscowego.

W trakcie opracowywania niniejszego dokumentu rozważane były rozwiązania alternatywne do zawartych w projekcie planu. Wszystkie warianty były na bieżąco konsultowane, w ramach współpracy zespołów autorskich obu opracowań.

Wśród rozwiązań alternatywnych rozważano:

- wariant przeznaczenia terenu pod zabudowę mieszkaniową. Skutki realizacji tego wariantu zagospodarowania terenu, mogłyby być korzystniejsze dla środowiska w porównaniu ze skutkami rozwiązań zawartych w projekcie planu, jednak byłyby mniej korzystne biorąc pod uwagę istniejące zainwestowanie terenu oraz uwarunkowania funkcjonalno-przestrzenne rozwoju gminy.
- Wariant przeznaczenia całego terenu pod funkcje przemysłową. Skutki realizacji tego wariantu zagospodarowania terenu, byłyby porównywalne dla środowiska w porównaniu ze

skutkami rozwiązań zawartych w projekcie planu, biorąc pod uwagę wielkość poszczególnych obszarów. W projekcie planu uwzględniono ostatecznie pozostawienie istniejącego terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- wariantowaniu podlegały parametry i wskaźniki zagospodarowania poszczególnych obszarów takich jak wielkość udziału powierzchni biologicznie czynnych, wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej i wysokość zabudowy. Przyjęte wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu są wynikiem analiz mających na celu wkomponowanie nowych obiektów w otoczenie i krajobraz.

Przeznaczenie poszczególnych terenów określone w projekcie planu jest optymalne z punktu widzenia uwarunkowań funkcjonalno-przestrzennych, jest także zgodne z wnioskami użytkowników terenu.

Należy przy tym zwrócić uwagę na fakt, że przedstawianie alternatywnych rozwiązań do proponowanych w projekcie planu, w przypadku jednoznacznego określenia w uchwale o przystąpieniu do jego sporządzania granic obszaru objętego opracowaniem, jest znacznie utrudnione ponieważ nie ma możliwości wskazywania alternatywnego obszaru dla lokalizacji danej funkcji.

20. Materiały źródłowe.

- opracowanie ekofizjograficzne wykonane przez Usługowy Zakład Fizjografii i Geologii Inżynierskiej, mgr Emil Nowak, Rzeszów ul. Rumiankowa 7, w sierpniu 2011 r.
- uchwała nr XLVIII/449/2010 Rady Gminy Świlcza z dnia 28 października 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany (Nr 2/2010) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Świlcza, obejmującej teren o powierzchni ok. 4 ha położony w północnej części miejscowości Bratkowice

- uchwała nr XLVIII/450/2010 Rady Gminy Świlcza z dnia 28 października 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 2/2010 dla części obszaru Gminy Świlcza obejmującego teren o powierzchni ok. 4 ha położony w północnej części miejscowości Bratkowice
- „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Świlcza uchwalone uchwałą Nr III/29/2002 Rady Gminy Świlcza z dnia 30 grudnia 2002 r. , wraz z późn. zm.
- Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Świlcza Nr 1s/2008 w miejscowości Dąbrowa, 2009 r. mgr Zbigniew Borchulski, mgr inż. Anna Chrzanowska
- Program ochrony środowiska gminy Świlcza, maj 2004 r.
- Strategia rozwoju gminy Świlcza, Rzeszów, październik 1999 r., Zespół Redakcyjny Rzeszowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. w Rzeszowie
- Plan rozwoju lokalnego gminy Świlcza, maj 2004 r.
- Plan gospodarki odpadami Gminy Świlcza, maj 2004 r.
- Pismo Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Rzeszowie, nr WM.7016.2.84.2011.JC z dnia 17.10.2011 r. w sprawie udostępnienia informacji o jakości powietrza
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podkarpackiego, uchwalony uchwałą nr XLVIII / 552 / 2002 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 30 sierpnia 2002 r.
- Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia – budowy kotłowni, magazynu paliwa i instalacji aspiracji pyłów dla Przedsiębiorstwa Produkcji i Handlu „Restol” Sp. z o.o. w Rzeszowie dla Zakładu Produkcyjnego w Bratkowicach. Gmina Świlcza, wyk. mgr inż. Łucja Łyjak, Przemysł 2006
- Informacja o planowanym przedsięwzięciu budowa kotłowni, instalacji pyłów i magazynowania paliwa o poj. 250m³ na terenie ZP PPIH „Restol” w Bratkowicach wyk. mgr inż. Łucja Sochacka, Przemysł 2006r
- Kondracki J.; 1994; Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne. PWN, Warszawa.
- Strona internetowa www.gios.gov.pl.
- Raport WIOŚ o stanie środowiska w województwie podkarpackim w 2010 roku – strona inter-

netowa www.wios.rzeszow.pl

- Centralna Baza Danych Geologicznych strona internetowa www.web2.pgi.gov.pl
- Centralna Baza Danych Geologicznych, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa;
<http://baza.pgi.waw.pl/>
- Standardowy Formularz Danych Obszaru Natura 2000 PLB180005,
- Serwis informacyjny Urzędu Gminy Świlcza, www.swilcza.com.pl
- mapa topograficzna w skali 1:10 000.
- mapa ewidencyjna w skali 1:5000.
- mapy zasadnicze w skali 1:1000
- ortofotomapy
- <http://natura2000.mos.gov.pl/natura2000/pl/>

ANEKS

DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DO PROJEKTU

**MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NR 2/2010 DLA
CZĘŚCI OBSZARU GMINY ŚWILCZA OBEJMUJĄCY TEREN O POWIERZCHNI OK. 4 HA
POŁOŻONY W PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI MIEJSCOWOŚCI BRATKOWICE.**

W związku z pismem RDOŚ nr WOOS.410.4.75.2012.AP-6

21. Powiązania projektu przedmiotowego Planu z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Obszar objęty opracowaniem jest terenem płaskim, o nachyleniu nie przekraczającym 1%. W jego granicach nie występują stałe ciek wodne. W sąsiedztwie wschodniej granicy opracowania znajduje się rów melioracyjny, który prowadzi wody okresowo. Rów ten wypływa z terenów leśnych, odwadnia teren objęty opracowaniem i wpada do Osiny. W odległości około 140 m od południowej granicy opracowania płynie ciek wodny, który jest dopływem Osiny. W obszarze objętym opracowaniem nie istnieje zagrożenie spływu wód z przedmiotowego obszaru na tereny cenne przyrodniczo, znajdujące się poza jego granicami.

Obszar objęty opracowaniem jest położony w dorzeczu Wisły.

Dnia 22 lutego 2011 r. Rada Ministrów zatwierdziła, opracowany przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej Plan gospodarowania wodami na obszarach dorzecza Wisły, (M.P. 2011 nr 49 poz. 549).

Plan gospodarowania wodami stanowi jednolity instrument zarządzania gospodarką wodną na terenie państw Unii Europejskiej. Przedstawia on w myśl art. 114 Prawa wodnego m.in. aktualny stan wód w obrębie obszaru dorzecza, podsumowuje działania niezbędne do osiągnięcia tzw. dobrego stanu wód oraz posłuży jako mechanizm sprawozdawczy do opracowywania raportów dla Komisji Europejskiej.

Zgodnie z przepisami Ramowej Dyrektywy Wodnej (dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej) planowanie gospodarowaniem wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.) w chwili obecnej na obszarze Polski wyznaczonych jest 10 obszarów dorzeczy: Wisły, Odry, Dniestru, Dunaju, Jarftu, Łaby, Niemna, Pregoi, Świeżej i Ücker. Dla każdego obszaru dorzecza opracowuje się plan gospodarowania wodami.

Plany te powinny zostać uwzględnione w dokumentach planistycznych na poziomie krajowym i regionalnym, np. w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województw czy w wojewódzkich planach zagospodarowania przestrzennego.

Powierzchnia obszaru dorzecza Wisły wynosi 183 174 km², co stanowi ok. 59% powierzchni kraju. Region wodny Górnej Wisły, w granicach którego znajduje się przedmiotowy teren obejmuje połu-

dniową część rejonu świętokrzyskiego, fragment Wyżyny Krakowsko – Częstochowskiej, zapadlisko przedkarpackie, Karpaty Zewnętrzne i fragment Karpat Wewnętrznych (Tatry).

22. Analiza celów środowiskowych wód określonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły istotnych z punktu widzenia projektowanego planu oraz sposobów uwzględnienia tych celów w projekcie planu.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły określa cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych, ustalonych na mocy art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej.

W pierwszym cyklu planowania gospodarowania wodami w Polsce, cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Przy ustalaniu celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych brano pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z RDW warunkiem niepogarszania ich stanu. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Zgodnie z definicją umieszczoną w Ramowej Dyrektywie Wodnej dobry stan wód podziemnych oznacza stan osiągnięty przez część wód podziemnych, jeżeli zarówno jej stan ilościowy, jak i chemiczny jest określony, jako co najmniej „dobry”.

Ramowa Dyrektywa Wodna w art. 4 przewiduje dla wód podziemnych następujące główne cele środowiskowe:

- zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych (z zastrzeżeniami wy-

mienionymi w Ramowej Dyrektywie Wodnej),

- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu nie pogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Z punktu widzenia projektowanego dokumentu najistotniejszym celem środowiskowym wód określonym w Planie Gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły jest zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych.

Projekt planu uwzględnia ww. cele środowiskowe wód określone w Planie Gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły poprzez ustalenia, w których zakłada się objęcie całego obszaru opracowania zbiorczą kanalizacją, jak również obowiązek należytej gospodarki wodami opadowymi i roztopowymi z zanieczyszczonych powierzchni trwałych, które po oczyszczeniu odprowadzane będą do odbiorników.

23. Identyfikacja jednolitych części wód podziemnych w obszarze objętym planem oraz ocena oddziaływania skutków realizacji ustaleń planu na stan wód podziemnych objętych postanowieniami planu.

23.1 Ocena stanu jednolitej części wód podziemnych narażonych na oddziaływanie skutków realizacji zapisów przedmiotowego dokumentu.

W rejonie obszaru objętego opracowaniem występuje wydzielenie jednolitych części wód podziemnych nr 127. Na terenie gminy nie ma punktów pomiarowych sieci monitoringu diagnostycznego. Istotnym problemem obszaru JCWPd nr 127 jest niedostateczna sanitacja obszarów wiejskich i rekreacyjnych oraz zanieczyszczenia ze źródeł rolniczych.

Poziom wód czwartorzędowych związany jest z osadami piaszczystymi podłoża. Wody podziemne występują płytko na głębokości od 0,3 do 1,0m ppt, w postaci swobodnego zwierciadła. Wody tego poziomu w granicach terenu zasilane są przez infiltrujące wody opadowo – roztopowe.

Południowo – zachodni niewielki fragment obszaru objętego opracowaniem w rejonie terenu MN1

znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 425 „Dębica – Stalowa Wola – Rzeszów”, największego obszarowo zbiornika wód podziemnych na terenie Podkarpacia.

Granice tego zbiornika zostały określone w dokumentacji hydrogeologicznej zatwierdzonej przez MOŚZNIL decyzją nr KDH 1/013/6037/97 z dnia 18 lipca 1997 r. W granicach GZWP 425 nie należy lokalizować przedsięwzięć mogących wpływać niekorzystnie na stan wód podziemnych i powierzchniowych oraz gruntów.

Zgodnie z informacjami WIOŚ w Rzeszowie zawartymi w raporcie o stanie środowiska w 2010 r. ww. jednolita część wód podziemnych nie ma statusu zagrożenia nieosiągnięcia dobrego stanu. Dobry stan wód to taki, w którym stan osiągnięty przez jednolite części wód podziemnych zarówno w ujęciu ilościowym, jak i chemicznym, jest określony jako „dobry”. Ponieważ jednolite części wód podziemnych, wyznaczone w granicach województwa podkarpackiego, nie mają statusu zagrożonych, badania stanu wód prowadzone są tu tylko w sieci monitoringu diagnostycznego.

W 2010 r., na podstawie umowy zawartej pomiędzy Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska a Państwowym Instytutem Geologicznym w Warszawie, został opracowany pierwszy w Polsce raport o stanie jednolitych części wód podziemnych. W raporcie dokonano oceny stanu chemicznego i ilościowego 161 jednolitych części wód podziemnych wydzielonych na terenie kraju, w oparciu o wyniki monitoringu diagnostycznego i operacyjnego zrealizowanego w 2007 r. Wykorzystano także informacje z wcześniejszych pomiarów i badań, w tym z opracowań regionalnych.

Ocenę stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych w województwie podkarpackim, przeprowadzono w oparciu o analizę wyników oznaczeń składu chemicznego próbek wód podziemnych z punktów monitoringu diagnostycznego, zlokalizowanych w obszarze siedmiu JCWPd.

Wyniki zaprezentowane w raporcie wykazały, że stan chemiczny wód podziemnych jest dobry we wszystkich jednolitych częściach wód podziemnych. Należy jednak zaznaczyć, że zakres analiz, które posłużyły do sporządzenia oceny, nie obejmował substancji organicznych, poza wskaźnikowym ogólnym węglem organicznym. Stan ilościowy jednolitych części wód podziemnych został oceniony jako dobry.

Jakość wód podziemnych w 2010 roku kontrolowana w punktach monitoringu zlokalizowanych poza granicami gminy odpowiadała III klasie czystości - wody zadowalającej jakości.

Obszar objęty opracowaniem jest w większości już zabudowany i wykorzystywany na cele przemysłowe.

Z informacji zawartych w opracowaniu ekofizjograficznym oraz z opracowanego raportu o oddziaływaniu funkcjonującego Zakładu na środowisko (raport o oddziaływaniu na środowisko przedsię-

wzięcia – budowy kotłowni, magazynu paliwa i instalacji aspiracji pyłów dla Przedsiębiorstwa Produkcji i Handlu „Restol” Sp. z o.o. w Rzeszowie dla Zakładu Produkcyjnego w Bratkowicach. Gmina Świlcza, wyk. mgr inż. Łucja Łyjak, Przemysł 2006 r.) wynika, że Zakład ten nie ma niekorzystnego wpływu na stan powietrza, wód i gruntów.

Zakład ten zaopatrywany jest w wodę poprzez gminną sieć wodociągową. Ścieki bytowe odprowadzane są poprzez sieć kanalizacji komunalnej do oczyszczalni gminnej. Wody opadowe po oczyszczeniu w separatorach są odprowadzane istniejącą siecią kanalizacji deszczowej do rowów melioracyjnych, na co Zakład posiada pozwolenie wodno – prawne.

W chwili obecnej ścieki technologiczne w produkcji Zakładu nie występują.

23.2 Identyfikacja oddziaływań na stan wód narażonych na oddziaływanie skutków realizacji zapisów planu.

Zanieczyszczenie wód podziemnych i powierzchniowych jest następstwem oddziaływań na środowisko o charakterze pośrednim, stałym i długoterminowym.

Głównym zagrożeniem dla wód powierzchniowych i podziemnych jest odprowadzanie do nich niewłaściwie oczyszczonych ścieków oraz ich zanieczyszczenie w wyniku przedostania się substancji niebezpiecznych do gruntu lub bezpośrednio do wód w wypadku awarii lub wypadków drogowych.

Skutkiem zanieczyszczeń wód powierzchniowych i podziemnych poprzez nieuporządkowaną gospodarkę ściekową jest powstanie nieodwracalnych zmian we florze i faunie, powstanie skażeń i deficytów wodnych.

Zgodnie z ustaleniami projektu planu w obszarze objętym opracowaniem będzie możliwa lokalizacja zabudowy techniczno-produkcyjnej i mieszkaniowej.

Dopuszczona jest także realizacja w ograniczonym zakresie funkcji usługowych.

Z racji istniejącego zagospodarowania oraz wielkości obszaru nie przewiduje się raczej możliwości powstania tutaj dróg obsługujących nową zabudowę.

W obszarze objętym opracowaniem do sieci kanalizacyjnej będą odprowadzane ścieki komunalne, z przewagą ścieków bytowych. Dla ścieków powstałych w związku z prowadzoną działalnością produkcyjną i usługową wprowadzono do projektu planu stosowne zapisy mające na celu zapewnienie właściwych warunków funkcjonowania środowiska.

Obszar położony w sąsiedztwie cieką zostanie pozostawiony jako teren bez możliwości lokalizacji zabudowy (teren ZP1 i WS1).

Powstawanie dodatkowych miejsc wytwarzania ścieków i odpadów stałych, w rejonach nowych obiektów przeznaczonych na stały lub czasowy pobyt ludzi oraz dla działalności gospodarczej może niekorzystnie wpłynąć na stan sanitarny wód powierzchniowych i podziemnych w przypadku niewłaściwie prowadzonej gospodarki ściekowej i odpadami.

Ścieki deszczowe z dróg mogą zanieczyszczać wody powierzchniowe i podziemne głównie substancjami ropopochodnymi splukiwanymi z nawierzchni.

W wyniku zabudowy tego terenu może nastąpić wzrost spływu powierzchniowego z tego terenu (dachy, utwardzone drogi i parkingi), co wiąże się z większą ilością wód opadowych odprowadzanych do rowów melioracyjnych.

Ścieki opadowe odprowadzane do odbiorników powierzchniowych lub wprowadzane do gruntu muszą spełniać standardy zgodnie z obowiązującym Rozporządzeniem Ministra Środowiska (Dz.U. z 2006, Nr 137, poz. 984) w sprawie warunków, jakie należy spełniać przy wprowadzaniu ścieków do wód lub ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego.

Uszczelnienie powierzchni spowoduje zmniejszenie infiltracji i retencji gruntowej oraz zasilania wód podziemnych w stosunku do stanu obecnego. Obecnie trudno jest jednak określić, jak intensywne będzie docelowe zagospodarowanie i ile powierzchni zostanie uszczelnione, trudno jest więc prognozować skalę oddziaływań.

Konsekwencją utworzenia nowych obszarów zabudowy będzie zwiększone zapotrzebowanie na wodę z ujęć podziemnych. Na tym etapie trudno jest określić jaka będzie wielkość poboru wód i czy nowe ujęcia spowodują zmiany w obrębie użytkowego poziomu wodonośnego i ewentualne zmiany w obrębie połączeń hydraulicznych pomiędzy wodami podziemnymi i powierzchniowymi. Niemniej każde ujmowanie wód podziemnych do celów gospodarczych oraz w większych ilościach dla celów prywatnych, wymaga pozwolenia wodno prawnego, które będzie określało zrównoważone warunki korzystania z tych zasobów.

Takie działania zapewnione są poprzez zapisy projektu planu, w których zakłada się objęcie całego obszaru opracowania zbiorczą kanalizacją. Podkreślono także obowiązek należytej gospodarki wodami opadowymi i roztopowymi z zanieczyszczonych powierzchni trwałych, które po oczyszczeniu odprowadzane będą do odbiorników.

23.3 Środki minimalizujące i kompensujące negatywne oddziaływanie skutków realizacji zapisów planu na stan wód podziemnych.

Rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne zawarte w projekcie planu z założenia mają zapewnić jak najwyższe standardy zagospodarowania terenów, dla których planuje się możliwość realizacji zabudowy techniczno-produkcyjnej, mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej oraz prawidłowe funkcjonowanie środowiska.

W projekcie planu, którego ustalenia są przedmiotem niniejszej prognozy wprowadzono szereg ustaleń mających na celu minimalizację negatywnych oddziaływań na stan wód.

Dla obszarów objętych planem wprowadzono następujące ustalenia:

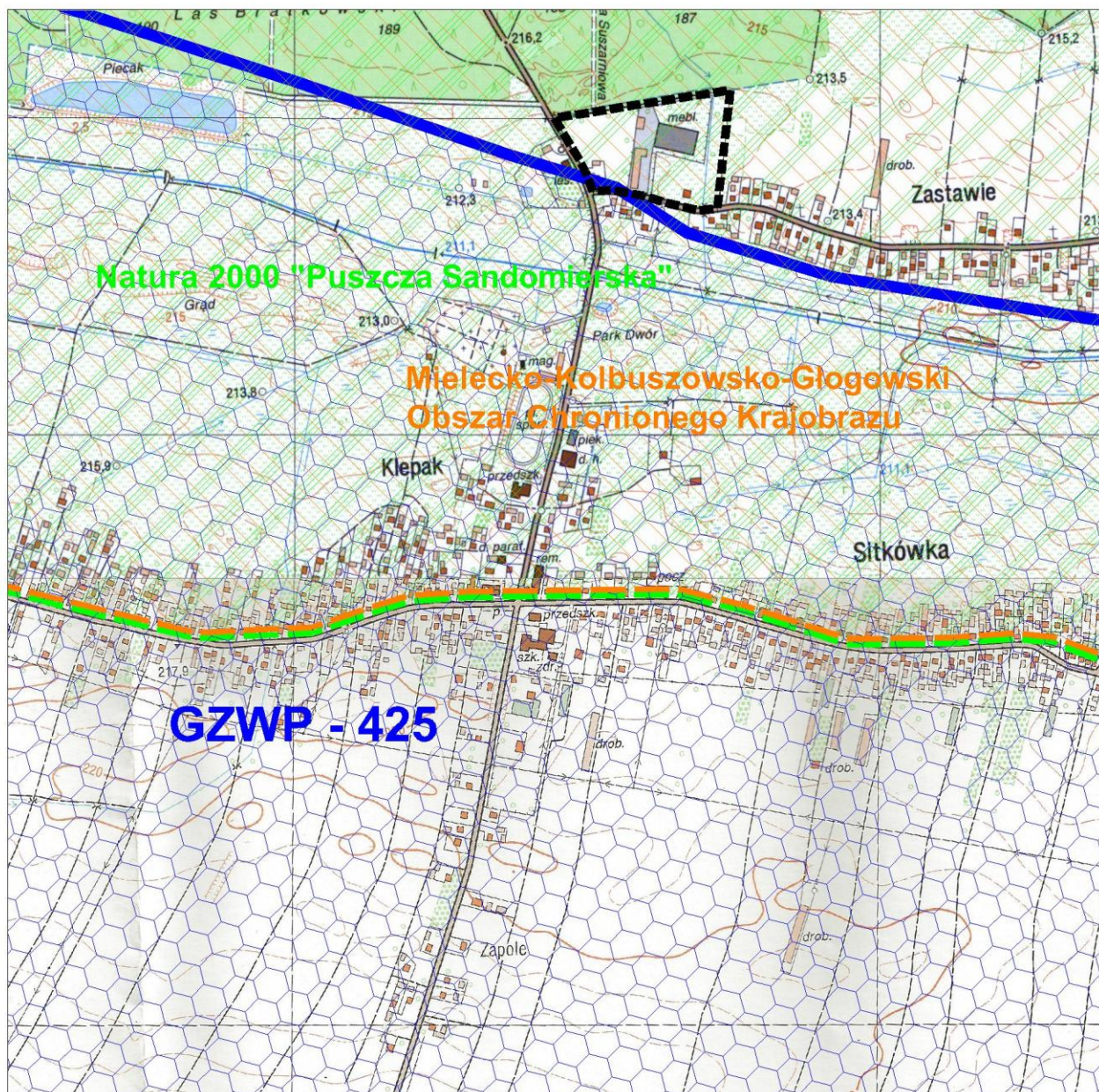
- zakaz prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej powodującej zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych,
- ustala się zaopatrzenie w wodę wszystkich odbiorców z sieci wodociągowej znajdującej się w obszarze objętym planem lub poza tym obszarem, poprzez przyłącza lub budowę sieci wodociągowej o przekroju nie mniejszym niż Ø40 mm,
- ustala się odprowadzanie ścieków komunalnych do kolektorów sieci kanalizacji sanitarnej znajdującej się w obszarze objętym planem lub poza tym obszarem, z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni ścieków, zlokalizowanej poza obszarem objętym planem, poprzez przyłącza lub budowę sieci kanalizacyjnej o przekroju nie mniejszym niż Ø160 mm dla kanalizacji grawitacyjnej lub Ø 63 mm dla kanalizacji tłocznej,
- ustala się odprowadzanie ścieków przemysłowych, wstępnie oczyszczonych do wymaganych standardów, do sieci kanalizacyjnej.

Ww. zapisy planu pozwolą ograniczyć ryzyko ewentualnych zanieczyszczeń wód podziemnych i powierzchniowych.

Ponadto wprowadzony do projektu planu zapisy takie jak obowiązek zachowania określonej wielkości powierzchni biologicznie czynnej oraz ograniczenie możliwości lokalizacji zabudowy w sąsiedztwie rowu melioracyjnego pozwolą na zachowanie lokalnej retencji oraz ciągłości korytarzy ekologicznych.

Biorąc pod uwagę zaproponowane w projekcie planu zapisy, przy zachowaniu wymagań zawartych w przepisach odrębnych, nie przewiduje się istotnych zagrożeń dla środowiska wodno-gruntowego w wyniku realizacji jego ustaleń.

Sporządzenie planu miejscowego wynika z dążenia do swobodnego zagospodarowania terenów zgodnie z zamierzeniami ich właścicieli. Brak odpowiednich dokumentów często prowadzi do stopniowych przekształceń funkcji terenu poza obowiązującą procedurą uzyskiwania pozwoleń na realizację przedsięwzięć. To utrudnia racjonalne gospodarowanie przestrzenią i zapewnienie właściwej infrastruktury, a w konsekwencji zazwyczaj prowadzi do dodatkowego obciążenia środowiska naturalnego.

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
NR 2/2010 DLA CZĘŚCI OBSZARU GMINY ŚWILCZA
OBEJMUJĄCEGO TEREN O POWIERZCHNI OK. 4 ha
POŁOŻONEGO W PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI MIEJSCOWOŚCI BRATKOWICE**
skala 1: 10 000

OZNACZENIA
Granica obszaru objętego planem

Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowski Obszar Chronionego Krajobrazu

Obszar Specjalnej Ochrony Natura 2000 "Puszcza Sandomierska"

Główny Zbiornik Wód Podziemnych NR-425 Dębica-Stalowa Wola-Rzeszów

Opracowanie:
SYNTAX ARCHITEKCI Małgorzata i Piotr Łapeta Sp. J.
44-100 Gliwice, Al. Korfańskiego 26/1